

постају границе –
попунимо празнине
кодексом понашања
останемо завезани:
да ли тијела разликују додир
кад међу нама ништа
није изговорено?

ЛУКА БОЉЕВИЋ рођен је 1994. у Подгорици. Дипломирани је правник. Лауреат је 33. Фестивала младих песника у Зајечару, што му је омогућило штампање прве збирке *Месо језика* 2020. године. Члан је књижевне групе Форум младих писаца која се окупља у подгоричком КИЦ-у „Будо Томовић” од 2015. године. Објављивао је у зборницима и у књижевним часописима, а његова поезија нашла је мјесто и у избору ПАФ конкурса (2019). Поезија му је преведена на њемачки, француски и словеначки.

Барбара Делаћ

Ванредно стање ума

Опасност вријеба иза сваког слова.

Никад не знаш хоће ли те срушити
ријечи носе људе на грбачи
нарације преврћу
слободним говором
у тајне пролазе.

Наслов је „Фрагилна будућност”.
Мој син само плаче. Некад и ја
тражим чудовиште испод кревета.

Не пакујем се унапријед. Тек
кад прођем контролу јавим да сам
сигурно слетјела.

Не плашим се цензуре већ страха ураслог у
језик.

На каучу ванредно стање
нијесам чула ништа
а осим пуцања стиха
на безброј слика.

Све о нашим подацима

Није ли опсцено гледати бога како шири веш?
Гдје је друга чарапа историје?
Бубањ машине прогута и више од тога.

Слово срама. Ријеч секс увијек привуче пажњу, чак
и ако стоји крај ријечи шифоњер.

Кад претражујемо себе тражимо помиловање. Анксиозност
нам је наклоњена. Фројд је можда најзлостављанији аргумент.
Ништа није било као у божићним филмовима. Марвелови јунаци
и даље раде хрпу илегалних активности за добробит свих.

Запрати ме. Уради сам. Новости су као подгријан
јучерашњи ручак. Пажња скаче са наслова и прескаче увод.
Не знам како сам пронашла поетику одбијања, рецепт
са циметом. Дјелује. Поезија.

Звијезде кажу, данас од тога нема ништа.

Ипак инсталирам. Прихватам услове.
Програмирана за издржати, имам своје багове.

Гледам гдје најповољније оставити
неколико сати голи ум
за злоупотребу.

Химна

друге димензије смо премјерили толико пута и открили
узалуд смо учени о силама, о насиљу се не пропитује
ја могу пјевати о птицама, о масовно уинулим
врашцима на платоу испред факултета, али ова пјесма
не трпи мета-к-фору, све је тако дословно

убојито и коначно, град је затворена конзерва
патриотизам конзерванс, и не, не тиче се то нас
ми још гледамо бољи живот и не препознајемо се у
јавном простору умјетност мора да поштује законе
лијепог понашања, да се допада, по боји, оријентацији,
да не подбада и не нагиње радикалној гравитацији
пита се колико је само јабука морало пасти њутну
на главу, колико је само глава пало због лошег
владања, препјевавања химни, колико је опасно писати
о томе или о било чему
(...)

БАРБАРА ДЕЛАТ рођена је 1994. у Котору. Дипломирала је на студијама Модерне и савремене теорије умјетности. Награда на 32. Фестивалу младих песника у Зајечару омогућила је штампање њене прве књиге поезије *Tomorrowland*, за коју је добила и Бранкову награду у Новом Саду 2018. године. На резиденцији Берлин-Стипендиум, коју додјељује Академија умјетности у Берлину, настала је њена поема *Gdje smo ovo причај ми*, а објављена је уз друге нове пјесме у истоименој збирци код ОКФ-а са Цетиња 2020. године. Чланица је књижевне групе Форум младих писаца која се окупља у подгоричком КИЦ-у „Будо Томовић” од 2015. године. Поезија јој је превођена на енглески, њемачки, словеначки, француски, грчки и албански.

Марија Драјнић

Кока је умрла у првој сезони

и никако да то превазиђе
па се у зимска јутра
успне на највиши кран
закотрља сузе, брзе
сребрнкасте лисице
што јуре преко кровова
па клисну низ олуке
на широке улице
стресајући с репа
слеђену прашину